

Wtorek, 19 stycznia 2016 r.

P8_TA(2016)0008

Strategie nabywania umiejętności służące zwalczaniu bezrobocia ludzi młodych

Rezolucja Parlamentu Europejskiego z dnia 19 stycznia 2016 r. w sprawie strategii nabywania umiejętności służących zwalczaniu bezrobocia ludzi młodych (2015/2088(INI))

(2018/C 011/05)

Parlament Europejski,

- uwzględniając Traktat o funkcjonowaniu Unii Europejskiej, w szczególności jego art. 165 i 166,
- uwzględniając swoją rezolucję z dnia 6 lipca 2010 r. w sprawie wspierania dostępu młodzieży do rynków pracy, poprawy statusu osób odbywających staże i praktyki zawodowe ⁽¹⁾,
- uwzględniając zalecenie Rady w sprawie stworzenia gwarancji dla młodzieży,
- uwzględniając swoją rezolucję z dnia 16 stycznia 2013 r. w sprawie gwarancji dla młodzieży ⁽²⁾,
- uwzględniając swoją rezolucję z dnia 15 kwietnia 2014 r. w sprawie sposobu, w jaki Unia Europejska może przyczynić się do zapewnienia warunków sprzyjających działalności przedsiębiorstw i ich powstawaniu w celu tworzenia miejsc pracy ⁽³⁾,
- uwzględniając swoją rezolucję z dnia 22 października 2014 r. w sprawie europejskiego semestru na rzecz koordynacji polityki gospodarczej: realizacja priorytetów na rok 2014 ⁽⁴⁾,
- uwzględniając zalecenie Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 18 grudnia 2006 r. w sprawie kompetencji kluczowych w procesie uczenia się przez całe życie ⁽⁵⁾,
- uwzględniając zalecenie Rady dotyczące ram jakości staży ⁽⁶⁾, a także pytanie wymagające odpowiedzi na piśmie E-010744/2015 z dnia 2 lipca 2015 r. w sprawie zalecenia Rady dotyczącego ram jakości staży,
- uwzględniając konkluzje Rady z kwietnia 2015 r. w sprawie zacieśniania międzysektorowej współpracy politycznej w celu skutecznego reagowania na wyzwania społeczno-ekonomiczne stojące przed młodzieżą ⁽⁷⁾,
- uwzględniając Konwencję Narodów Zjednoczonych o prawach osób niepełnosprawnych,
- uwzględniając przyjętą przez Komitet do spraw Praw Osób Niepełnosprawnych ONZ listę zagadnień w odniesieniu do wstępnego sprawozdania Unii Europejskiej ⁽⁸⁾,
- uwzględniając notatkę informacyjną Cedefop z czerwca 2013 r. zatytułowaną „Drogi naprawy: trzy scenariusze dotyczące umiejętności i rynku pracy do 2025 r.”,
- uwzględniając notatkę informacyjną Cedefop z marca 2014 r. zatytułowaną „Skill mismatch: more than meets the eye” [Niedopasowanie umiejętności: co się za tym kryje],

⁽¹⁾ Dz.U. C 351 E z 2.12.2011, s. 29.

⁽²⁾ Dz.U. C 440 z 30.12.2015, s. 67.

⁽³⁾ Teksty przyjęte, P7_TA(2014)0394.

⁽⁴⁾ Teksty przyjęte, P8_TA(2014)0038.

⁽⁵⁾ Dz.U. L 394 z 30.12.2006, s. 10.

⁽⁶⁾ Dz.U. C 88 z 27.3.2014, s. 1.

⁽⁷⁾ Dz.U. C 172 z 27.5.2015, s. 3.

⁽⁸⁾ CRPD/C/EU/Q/1

Wtorek, 19 stycznia 2016 r.

- uwzględniając badanie Cedefop z listopada 2014 r. zatytułowane „The validation challenge: how close is Europe to recognising all learning?” [Walidacja jako wyzwanie: ile brakuje Europie do uznawania wszystkich kwalifikacji?],
 - uwzględniając komunikat Komisji do Parlamentu Europejskiego, Rady, Europejskiego Komitetu Ekonomiczno-Społecznego i Komitetu Regionów zatytułowany „Szóste sprawozdanie w sprawie spójności gospodarczej, społecznej i terytorialnej: inwestycje na rzecz wzrostu gospodarczego i zatrudnienia” (COM(2014)0473),
 - uwzględniając komunikat Komisji do Parlamentu Europejskiego, Rady, Europejskiego Komitetu Ekonomiczno-Społecznego i Komitetu Regionów zatytułowany „Europejska strategia w sprawie niepełnosprawności 2010-2020: Odnowione zobowiązanie do budowania Europy bez barier” (COM(2010)0636),
 - uwzględniając sprawozdanie Komisji z kwietnia 2015 r. zatytułowane „Piloting Youth Guarantee partnerships on the ground – A summary report of key achievements and lessons from the European Parliament Preparatory Action on the Youth Guarantee” [Pilotowanie partnerstw gwarancji dla młodzieży w terenie – sprawozdanie podsumowujące główne osiągnięcia i doświadczenia działania przygotowawczego Parlamentu Europejskiego dotyczącego gwarancji dla młodzieży],
 - uwzględniając sprawozdanie Eurofoundu z 2015 r. zatytułowane „Youth entrepreneurship in Europe: values, attitudes, policies” [Przedsiębiorczość młodzieży w Europie: wartości, postawy, strategię],
 - uwzględniając rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 1304/2013 z dnia 17 grudnia 2013 r. w sprawie Europejskiego Funduszu Społecznego i uchylające rozporządzenie Rady (WE) nr 1081/2006, w szczególności jego rozdział IV pt. „Inicjatywa na rzecz zatrudnienia ludzi młodych” ⁽¹⁾,
 - uwzględniając art. 52 Regulaminu,
 - uwzględniając sprawozdanie Komisji Zatrudnienia i Spraw Socjalnych oraz opinię Komisji Kultury i Edukacji (A8-0366/2015),
- A. mając na uwadze, że obecnie w Unii Europejskiej bezrobocie dotyka 4,5 miliona młodych ludzi w wieku od 15 do 24 lat, a ponad 7 milionów młodych Europejczyków nie ma zatrudnienia, nie studiuje ani się nie szkoli;
- B. mając na uwadze, że stopa bezrobocia w Unii wynosiła pod koniec 2014 r. 9,9 %, a stopa bezrobocia młodzieży była ponad dwukrotnie większa i wynosiła 21,4 %;
- C. mając na uwadze, że młodzi ludzie szczególnie ucierpieli na skutek kryzysu;
- D. mając na uwadze, że brak właściwych kwalifikacji do objęcia dostępnych stanowisk pracy oraz niedostosowanie systemu edukacji i szkoleń to istotne przyczyny bezrobocia młodzieży; mając na uwadze, że mimo lepszego wykształcenia i większych umiejętności niż poprzednie pokolenia młodzi ludzie nadal napotykać znaczące przeszkody strukturalne na drodze ku znalezieniu dobrej jakości zatrudnienia respektującego standardy UE i standardy krajowe; mając na uwadze, że bez stworzenia w Europie wydajnych i stabilnych miejsc pracy wysokiej jakości nie uda się rozwiązać problemu bezrobocia młodzieży;
- E. mając na uwadze, że opóźnienie w dostępie do rynku pracy i długie okresy bezrobocia mają negatywne skutki dla perspektyw kariery, wynagrodzenia, zdrowia i mobilności społecznej;
- F. mając na uwadze, że młodzi ludzie są atutem dla gospodarki europejskiej i muszą zainwestować w siebie, by zaoferować kompetencje poszukiwane na rynku pracy, co wymaga przewidywania przyszłych potrzeb;

⁽¹⁾ Dz.U. L 347 z 20.12.2013, s. 470.

Wtorek, 19 stycznia 2016 r.

- G. mając na uwadze, że młodzi ludzie należą do trzech dużych grup: studentów, pracowników i bezrobotnych, a podejście polityczne do każdej z tych grup musi być odmienne, by zagwarantować im integrację na rynku pracy, co oznacza, że młodzi studenci muszą mieć kompetencje niezbędne na rynku pracy, młodzi pracownicy muszą przez cały czas trwania kariery odnawiać swoje kompetencje i wyszkolenie, a w przypadku młodych bezrobotnych należy odróżnić osoby aktywnie poszukujące pracy od osób należących do grupy NEET – niekształcących się, niepracujących ani nieszkolących się;
- H. mając na uwadze, że należy podjąć wszelkie możliwe wysiłki, aby systemy edukacji odpowiednio przygotowywały uczniów i studentów do życia zawodowego oraz aby zapewnić bliską współpracę między przedstawicielami sektora edukacji, pomocy społecznej, tam gdzie to konieczne, i pracodawcami oraz osobami uczącymi się;
- I. mając na uwadze, że planowanie szkoleń i kształcenia jest dużo lepsze, kiedy w procesy decyzyjne angażowane są organizacje studenckie i młodzieżowe, a także kiedy odpowiada ono lepiej potrzebom społeczeństwa, rynku pracy i wymaganych umiejętności;
- J. mając na uwadze, że osoby nieuprzywilejowane, dyskryminowane i najsłabsze mogą często nie mieć możliwości rozwoju swych talentów, zdolności i umiejętności, jeżeli wymiar społeczny nie jest uwzględniany w strategiach polityki edukacyjnej, społecznej i polityki zatrudnienia; mając na uwadze, że należy przeznaczyć na sektor edukacji wystarczające środki finansowe;
- K. mając na uwadze, że prowadzenie skutecznej polityki edukacyjnej, szkoleniowej i w zakresie umiejętności przy wsparciu ze strony pracodawców, agencji pośrednictwa pracy i innych interesariuszy może pomóc zredukować bezrobocie wśród młodzieży;
- L. mając na uwadze, że konieczne jest odpowiednie przeszkolenie osób odpowiedzialnych za rekrutację, kierowników działów kadr, służb zatrudnienia, pracodawców i pracowników edukacji;
- M. mając na uwadze, że kryzys finansowy z 2008 r. spowodował dodatkowe problemy w dostępie młodych ludzi do rynku pracy, gdyż bezrobocie ludzi młodych w większym stopniu zależy od koniunktury gospodarczej niż bezrobocie ogólne, ponieważ są oni zazwyczaj mniej doświadczeni;
- N. mając na uwadze, że MŚP są w UE jednym z najważniejszych źródeł nowego zatrudnienia, zapewniają dużo ponad 80 % wszystkich miejsc pracy i są liderami w wielu zielonych sektorach, lecz mogą borykać się ze szczególnymi trudnościami w przewidywaniu niezbędnych umiejętności i wykorzystywaniu potencjału w zakresie tworzenia miejsc pracy;
- O. mając na uwadze, że przedsiębiorczość ludzi młodych może przyczynić się do zmniejszenia bezrobocia młodzieży, a za pośrednictwem kształcenia i szkolenia może zwiększyć ich zdolność do zatrudnienia;
- P. mając na uwadze, że systemy staży i przyuczania do zawodu przynoszą różne efekty w Unii w zależności od ich charakterystyki;
- Q. mając na uwadze, że skutecznie realizowana gwarancja dla młodzieży to kompleksowe podejście do pomagania młodym ludziom w pomyślnym wchodzeniu na rynek pracy lub podejmowaniu kształcenia wysokiej jakości, o czym świadczą sukcesy działania przygotowawczego Parlamentu Europejskiego dotyczącego gwarancji dla młodzieży;
- R. mając na uwadze, że – aby gwarancja dla młodzieży okazała się skuteczna – należy poddać ocenie faktyczne potrzeby młodych ludzi w zakresie zatrudnienia i konkretne sektory, które będą oferować w przyszłości szanse na pracę, takie jak gospodarka społeczna i zielona gospodarka, a działaniom tym musi towarzyszyć stałe i dokładne monitorowanie nie tylko odnośnych projektów, ale i agencji, które je realizują, a także regularne sporządzanie sprawozdań z postępów tego instrumentu w walce z bezrobociem młodzieży;

Wtorek, 19 stycznia 2016 r.

- S. mając na uwadze, że Inicjatywa na rzecz zatrudnienia ludzi młodych jest niezwykle ważnym narzędziem dostarczania ukierunkowanego wsparcia młodzieży NEET;

Współpraca, udział, partnerstwa

1. stwierdza, że rozwój indywidualnych umiejętności i upowszechnianie wiedzy oraz umiejętności to jeden z najważniejszych elementów zintegrowanej polityki zatrudnienia i polityki społecznej, który może pozwolić na utrzymanie wzrostu w dłuższej perspektywie, sprzyjać konkurencyjności Europy, zwalczać bezrobocie i tworzyć bardziej sprzyjające integracji społeczeństwo europejskie jeśli polityka w zakresie doskonalenia umiejętności uwzględni rozległe potrzeby i zdolności bezrobotnej młodzieży; przypomina, że doskonalenie umiejętności nie przyniesie efektów, jeżeli nie będzie mu równocześnie towarzyszyło tworzenie miejsc pracy i odpowiednie zabezpieczenie społeczne;

2. podkreśla, że „pobudzenie zatrudnienia, wzrostu i inwestycji” jest głównym priorytetem Komisji oraz że w swoim programie prac na 2015 rok Komisja zobowiązała się do podjęcia praktycznych inicjatyw w celu promowania integracji i szans zatrudnienia na rynku pracy, w szczególności środków wspierających państwa członkowskie we wprowadzaniu młodych ludzi w życie zawodowe; przypomina, że Parlament Europejski regularnie proponuje różne rozwiązania, podkreślając, że zatrudnienie, kształcenie i szkolenie młodzieży powinny należeć do najważniejszych priorytetów politycznych UE;

3. przypomina, że zaangażowanie młodych ludzi, właściwych zainteresowanych stron, organizacji i partnerów społecznych w rozwój, wdrażanie, monitorowanie i ocenę odpowiednich inicjatyw mających na celu wspieranie zatrudnienia młodzieży na szczeblu UE, krajowym i lokalnym ma ogromne znaczenie;

4. podkreśla, że w Europie jest z jednej strony 24 mln bezrobotnych, w tym 7,5 mln młodzieży, która nie pracuje, nie kształci się i nie szkoli (NEET), a z drugiej 2 mln nieobsadzonych miejsc pracy w UE; stwierdza, że wśród młodzieży bezrobotnej jest wiele osób o zbyt wysokich kwalifikacjach, których umiejętności nie pokrywają się z zapotrzebowaniem na rynku pracy; podkreśla zatem konieczność budowania partnerstw między lokalnymi władzami, sektorem oświaty i służbami zatrudnienia – głównego nurtu i specjalistycznymi – oraz partnerami społecznymi i przedsiębiorcami, aby wspierać tworzenie, wdrażanie i monitorowanie krótko- i średnioterminowych zrównoważonych strategii zatrudnienia i planów działania wysokiej jakości i sprzyjających włączeniu; apeluje o bliższą i ustrukturyzowaną współpracę i współdziałanie między szkołami powszechnymi i szkolnictwem zawodowym, administracją publiczną, przedsiębiorstwami i społeczeństwem obywatelskim, a zwłaszcza organizacjami studenckimi i młodzieżowymi, w celu lepszego dopasowywania umiejętności do potrzeb rynku pracy, w tym przez oferowanie opcji drugiej szansy, aby maksymalnie zwiększyć jakość edukacji i szkoleń; podkreśla, że ta lepsza współpraca ma też ogromne znaczenie dla skutecznej realizacji gwarancji dla młodzieży;

5. z zadowoleniem przyjmuje zaproponowane przez Komisję narzędzia służące do rozwoju umiejętności i przewidywania potrzebnych umiejętności; podkreśla, że w dziedzinie rozwoju umiejętności powinno się pobudzać rozwijanie umiejętności w zakresie nauk ścisłych, technologii, inżynierii i matematyki, które są w gospodarce bardzo przydatne; podkreśla jednak, że potrzebne są bardziej ambitne działania i inwestycje; uważa, że aby prognozować, jakie umiejętności będą potrzebne w przyszłości, wszystkie zainteresowane strony na rynku muszą być aktywnie zaangażowane na wszystkich szczeblach;

6. wzywa państwa członkowskie, rządy regionalne i organy lokalne do przyjęcia i realizacji – wspólnie z partnerami społecznymi i organizatorami szkoleń – strategii rozwoju i prognozowania umiejętności w celu poprawy umiejętności ogólnych, sektorowych i charakterystycznych dla danego zawodu; ponadto podkreśla znaczenie partnerstwa i zaufania między instytucjami oświatowymi, przedsiębiorstwami, partnerami społecznymi i władzami;

7. podkreśla rolę instytucji szkolnictwa wyższego w rozwijaniu umiejętności i kompetencji absolwentów, niezbędnych do sprawnego funkcjonowania na rynku pracy;

Wtorek, 19 stycznia 2016 r.

8. podkreśla kluczową rolę kompetentnych i udzielających wsparcia nauczycieli i szkoleniowców w ograniczaniu przedwczesnego porzucania nauki, w szczególności na słabo rozwiniętych obszarach, i w poprawie szans ludzi młodych na zatrudnienie; podkreśla, że nauczyciele muszą być w większym stopniu wspierani przez szkoły, placówki szkoleniowe, społeczności lokalne i politykę w dziedzinie edukacji, np. przez skuteczniejsze i bardziej aktualne szkolenia pozwalające na zdobycie nowych umiejętności, takich jak przedsiębiorczość czy kompetencje ICT, przez promowanie partnerskiego uczenia się oraz wymianę najlepszych praktyk, ułatwienie dostępu do oferty szkoleniowej i poprawę systemów ustawicznego kształcenia i szkolenia zawodowego; w związku z tym podkreśla znaczenie inwestowania w rozwój programów uczenia się przez całe życie skierowanych do nauczycieli; zdecydowanie sprzeciwia się cięciom budżetowym w dziedzinie kształcenia, w szczególności w połączeniu z redukcją dotacji i stypendiów oraz podnoszeniem czesnego;
9. zachęca do sięgania po nowe metody nauczania i szkolenia opracowywane przez nauczycieli w związku z określonymi potrzebami klasy;
10. podkreśla, że placówki edukacyjne i szkoleniowe oraz przedsiębiorstwa muszą współpracować w opracowywaniu świadectw i certyfikatów wiernie oddających prawdziwe kompetencje nabyte przez absolwentów w ciągu całego życia;
11. podkreśla znaczenie włączenia młodych, innowacyjnych pracodawców w stały dialog między szkołami a pracodawcami, w dążeniu do skuteczniejszego dostosowywania kształcenia i szkolenia zawodowego do wymagań rynku pracy, oraz z zadowoleniem przyjmuje programy mentorskie i podkreśla ich znaczenie dla przyszłego powodzenia młodych ludzi na rynku pracy;
12. podkreśla wagę zdolności administracyjnych i funkcjonujących agencji pośrednictwa pracy; apeluje o wzmocnienie zasady partnerstwa między organami publicznymi i społeczeństwem obywatelskim oraz zapewnienie odpowiednich szkoleń władzom lokalnym i regionalnym, a także innym właściwym zainteresowanym podmiotom, aby skuteczniej i w sposób strategiczny korzystały z funduszy europejskich; apeluje również do rządów, by odważyły się mieć większe ambicje polityczne i lepiej przewidywały potrzeby młodych ludzi, przedsiębiorstw i społeczeństwa obywatelskiego, a także placówek oświatowych i szkoleniowych, szybciej wdrażając programy na rzecz zatrudnienia i monitorując dokonane postępy;
13. podkreśla znaczenie ścisłej współpracy międzysektorowej, szczególnie między służbami zatrudnienia a sektorem oświaty;
14. przypomina, że strategie polityczne powinny koncentrować się na pomocy młodzieży NEET, w tym osobom, które straciły motywację, w powrocie do nauki lub wejściu na rynek pracy;
15. zauważa, że jeżeli fundusze europejskie będą wykorzystywane w sposób bardziej wydajny i strategiczny, mogą stanowić nadzwyczajne narzędzie sprzyjające wzrostowi i rozwojowi uniwersytetów i przedsiębiorstw; apeluje o wykorzystywanie większych zasobów finansowych do upowszechniania informacji o europejskich instrumentach finansowych oraz do szerzenia na uniwersytetach i w przedsiębiorstwach wiedzy i umiejętności niezbędnych do poszukiwania funduszy, do nauki i zarządzania projektami z zakresu finansowania;
16. podkreśla, że w celu zagwarantowania prawidłowego wykorzystywania funduszy UE i zrozumienia sposobu ich wykorzystania kluczowe znaczenie ma wprowadzenie systemu nadzoru i monitorowania;
17. apeluje o przyznawanie nagrody UE za najlepszy projekt służący zwalczaniu bezrobocia młodzieży, która mogłaby być powiązana z ogólnoeuropejskim konkursem o europejską nagrodę młodzieży i z europejską nagrodą promującą zatrudnienie młodzieży w gospodarce społecznej; wzywa Komisję do eksponowania takich inicjatyw, aby popularyzować wiedzę na ich temat i być bliżej potrzeb obywateli; podkreśla jednak potrzebę odpowiedzialności budżetowej i wzywa w związku z tym do finansowania takich inicjatyw w ramach istniejącego budżetu;
18. apeluje o przyszłościową i ukierunkowaną na wyniki europejską strategię na rzecz umiejętności, mającą na celu określenie wytycznych dla krajowych strategii na rzecz umiejętności oraz zintegrowanie ich w ramach krajowych planów zwiększania zatrudnienia, przy jednoczesnym zapewnieniu kompleksowych ram na potrzeby sektorowych planów działania proponowanych w pakiecie dotyczącym zatrudnienia;
19. wzywa państwa członkowskie, aby jak najszybciej przystąpiły do realizacji zawartych w europejskim semestrze zaleceń dla poszczególnych krajów dotyczących edukacji oraz rynku pracy i innych zaleceń Komisji;

Wtorek, 19 stycznia 2016 r.

MŚP i przedsiębiorczość

20. podkreśla kluczową rolę przedsiębiorstw, w tym MŚP, podmiotów gospodarki społecznej i solidarnej oraz mikroprzedsiębiorstw, w zdobywaniu umiejętności potrzebnych w życiu zawodowym i tworzeniu miejsc pracy dla młodych ludzi; podkreśla konieczność zapewnienia młodym ludziom edukacji rozwijającej jak najszerszej rozumianej przedsiębiorczości; zachęca do włączenia do programów nauczania rozwijania w bezpiecznym otoczeniu umiejętności zawodowych wymaganych w momencie zakładania przedsiębiorstwa i zarządzania nim, a także wspierania przekrojowych kompetencji, umiejętności i wiedzy w zakresie przedsiębiorczości, które są efektywnie przekazywane na podstawie praktycznych doświadczeń wziętych z życia; proponuje, by nauczać przedsiębiorczości w ramach różnych przedmiotów lub jako osobnego przedmiotu; podkreśla potrzebę dostępu do wysokiej jakości staży i szkolenia zawodowego na etapie studiów wyższych i po jego zakończeniu; podkreśla, że zdobywanie umiejętności demokratycznych i zespołowych, uczenie się podejmowania odpowiedzialności, analizowanie sytuacji są elementami uczenia się przez całe życie, które wspierają aktywne obywatelstwo; zwraca uwagę na możliwości i zalety włączania dużej liczby osób (młodzi przedsiębiorcy, którzy odnieśli sukces, organizacje pozarządowe promujące przedsiębiorczość) w oferowanie nauczania o przedsiębiorczości;

21. przypomina, że wspieranie przedsiębiorczości, zrozumienie ekonomii oraz wzmocnienie odpowiedzialności osobistej i własnej inicjatywy to ważne elementy w promowaniu aktywnego podejścia obywateli do własnej kariery; uważa, że promowanie przedsiębiorczości jest obowiązkiem instytucji publicznych, sektora edukacji, przedsiębiorstw i społeczeństwa obywatelskiego; przypomina o konieczności rozwijania mobilności wewnątrz przedsiębiorstwa; przypomina o roli instytucji finansowych w rozpoczynaniu działalności gospodarczej i dostępie do finansowania i apeluje o inwestycje, rozwój umiejętności i prognozowania w nowo powstających sektorach i sektorach o dużym potencjale rozwoju, takich jak czyste technologie i zielone miejsca pracy, ponieważ oferują one duży potencjał w zakresie tworzenia miejsc pracy wysokiej jakości;

22. podkreśla, że umiejętności biznesowych można nabywać również w ramach programów rozwoju umiejętności organizowanych poza systemem kształcenia ogólnego i że programy te mogą obejmować coaching oraz opiekę pedagogiczną doświadczonych trenerów, przedsiębiorców i ekspertów w dziedzinie biznesu, ułatwiając potencjalnym przedsiębiorcom nie tylko uzyskanie cennej wiedzy fachowej, porad i informacji zwrotnych z dziedziny biznesu, ale umożliwiając im też tworzenie przydatnych sieci kontaktów w środowisku istniejących przedsiębiorstw i przedsiębiorców, co inaczej zajęłoby bardzo dużo czasu;

23. podkreśla konieczność usunięcia obowiązujących wymogów administracyjnych i finansowych utrudniających założenie przedsiębiorstwa i zarządzanie nim, przez uproszczenie procedur, ułatwienie przedsiębiorstwom typu start-up dostępu do kredytów, kapitału wysokiego ryzyka i mikrofinansowania, zagwarantowanie dostępu do szybkiego internetu, zaoferowanie skrojonego na miarę doradztwa i wprowadzenie zachęt dla przedsiębiorców zatrudniających w miarę możliwości młodych bezrobotnych; podkreśla rolę mikrofinansowania i programu Unii Europejskiej na rzecz zatrudnienia i innowacji społecznych (EaSI), a także planu inwestycyjnego dla Europy, w realizacji tych celów; podkreśla potrzebę utworzenia punktów kompleksowej obsługi zajmujących się wszystkimi stosownymi procedurami administracyjnymi dotyczącymi zakładania i prowadzenia działalności gospodarczej; przypomina, że wszystkie wymogi administracyjne powinny uwzględniać poszanowanie praw pracowniczych;

24. zachęca państwa członkowskie do udziału w programie ERASMUS dla młodych przedsiębiorców i do propagowania go wśród młodych ludzi chcących spróbować swoich sił w tworzeniu przedsiębiorstwa, by mogli zdobyć doświadczenie za granicą i nabyć nowe kompetencje, które pomogą im w przeprowadzeniu z powodzeniem ich przedsięwzięcia biznesowego;

25. przypomina, że branże twórcze są jednymi z najbardziej przedsiębiorczych i najszybciej rozwijających się sektorów oraz że twórcze kształcenie rozwija uniwersalne umiejętności, takie jak twórcze myślenie, rozwiązywanie problemów, praca zespołowa i zaradność; uznaje branżę artystyczną i branżę mediów za szczególnie atrakcyjne dla młodych ludzi;

26. przypomina o bogactwie zawodów związanych z tradycyjną wiedzą fachową, których wykonywanie często nie może być zlecane gdzie indziej i które ponadto pomagają pobudzić lokalne gospodarki i mają znaczenie kulturowe; zachęca zatem państwa członkowskie do dopilnowania, aby rzemiosła i zawody obejmujące elementy tradycji i kultury były zachowywane i skutecznie przekazywane młodszemu pokoleniu dzięki realizacji specjalnych programów;

Wtorek, 19 stycznia 2016 r.

27. apeluje o stworzenie sprzyjających warunków dla gospodarki społecznej, aby połączyć tworzenie miejsc pracy dla młodych ludzi z rozwojem kapitału społecznego; wzywa do lepszego włączenia przedsiębiorstw gospodarki społecznej i solidarnej do krajowych i europejskich planów działania na rzecz zwiększania zatrudnienia, rozwoju umiejętności i integracji społecznej w celu uwolnienia i wykorzystania ich potencjału tworzenia miejsc pracy oraz ich wkładu w osiąganie głównych celów strategii „Europa 2020”;

28. przypomina, że pracodawcy i przedsiębiorcy odgrywają ważną rolę w szkoleniu w miejscu pracy oraz przyuczaniu do zawodu i że należy takie działania lepiej wspierać i rozwijać;

29. zwraca uwagę, że polityka wspierania przedsiębiorczości wśród młodych ludzi wymaga średnio- i długoterminowego planowania, oraz podkreśla, że polityka wspierania przedsiębiorczości powinna uwzględniać różnorodność potrzeb w poszczególnych państwach członkowskich;

30. wzywa do skutecznego wsparcia odpowiedzialnych społecznie, ekologicznych i zrównoważonych projektów z zakresu przedsiębiorczości, a także promowania zrównoważonych alternatywnych modeli, takich jak spółdzielnie, których podstawą jest demokratyczne podejmowanie decyzji i które starają się wywierać wpływ na społeczności lokalne;

Umiejętności służące zwiększeniu szans na zatrudnienie

31. podkreśla pilną potrzebę podnoszenia kwalifikacji i motywacji doradców w publicznych agencjach pośrednictwa pracy, aby potrafili aktywnie odpowiadać na potrzeby młodych ludzi poszukujących pracy, pomagać im w zdobywaniu dodatkowych kwalifikacji i ustalaniu, jakie umiejętności są potrzebne do wejścia na rynek pracy;

32. przypomina, że dobrej jakości, indywidualnie dostosowane porady i wsparcie edukacyjne na wszystkich szczeblach kształcenia i szkolenia są niezbędne i mogą obniżyć ryzyko przedwczesnego porzucania nauki, a także pomóc przetrwać trudności absolwentów w dostaniu się na rynek pracy; podkreśla, że doradztwo zawodowe powinno być na stałe wpisane w programy nauczania oraz propagowane przy współpracy z podmiotami gospodarczymi i agencjami pośrednictwa pracy; podkreśla fundamentalne znaczenie nauki języków i zdobywania umiejętności cyfrowych;

33. zwraca uwagę na niedostateczną jakość doradztwa zawodowego w państwach członkowskich, podkreśla konieczność podnoszenia jakości doradztwa zawodowego w szkołach i kształcenia ustawicznego doradców zawodowych, aby byli w stanie profesjonalnie pomóc uczniom i studentom w wyborze drogi kariery;

34. wzywa państwa członkowskie do zbadania najlepszych praktyk w systemie szkolnych poradni zawodowych, w ramach których uczniowie są obserwowani od najwcześniejszych lat szkolnych do pierwszych kroków na rynku pracy;

35. podkreśla znaczenie regularnego monitorowania przyszłego zapotrzebowania na umiejętności i zachęca zatem państwa członkowskie i wszystkie zainteresowane strony do wymiany dobrych praktyk w tej kwestii oraz dalszego rozwijania narzędzi monitorowania i prognozowania;

36. z zadowoleniem przyjmuje przekształcenie istniejącej strony internetowej unijnej panoramy umiejętności, która zapewnia bardziej kompleksowy i przyjazny użytkownikowi dostęp do informacji i wiedzy na temat zapotrzebowania na umiejętności w zawodach i sektorach w UE oraz która pomaga decydentom, ekspertom, agencjom zatrudnienia, doradcom zawodowym i osobom indywidualnym podejmować lepsze decyzje w sposób bardziej świadomy;

37. wzywa państwa członkowskie do wymiany dobrych praktyk w dziedzinie szkolenia zawodowego i rozwoju szkolenia przez umiejętności, aby móc poprawić dostęp młodych ludzi do rynku pracy, oraz do rewizji programów szkoleń przewidując potrzeby rynku w razie potrzeby; podkreśla znaczenie umiejętności praktycznych, przedsiębiorczości, kodowania i e-umiejętności jako niezbędnych dla rozwoju zawodowego w XXI wieku; podkreśla znaczenie realizacji planu działania na rzecz przedsiębiorczości do 2020 r. i europejskiej strategii w zakresie e-umiejętności; przypomina, że poradnictwo dotyczące rozwoju kariery zawodowej przez całe życie powinno być dostępne w ciągu całego życia zawodowego w celu utrzymania i rozwijania umiejętności i wiedzy;

Wtorek, 19 stycznia 2016 r.

38. zachęca państwa członkowskie do propagowania i wspierania możliwości mobilności zawodowej wśród ludzi młodych przyuczających się do zawodu, aby umożliwić im rozwijanie kompetencji przez kontakt z innymi systemami szkoleń i innymi rodzajami przedsiębiorstw, a także aby dać im okazję do posługiwania się językiem obcym, co pomoże im w trwałej integracji na rynku pracy;
39. podkreśla znaczenie rozwijania tzw. umiejętności miękkich, pozwalających na efektywne poruszanie się na rynku pracy i rozwój kariery zawodowej, które powinny stanowić uzupełnienie wiedzy i zdobytego doświadczenia;
40. podkreśla pilną potrzebę potwierdzania wykształcenia nieformalnego i pozaformalnego, które obejmuje wolontariat i jest dla młodych ludzi bezcennym źródłem umiejętności potrzebnych w życiu zawodowym;
41. przypomina, że kształcenie pozaformalne i nieformalne jest kluczowe dla rozwoju umiejętności miękkich, takich jak umiejętności komunikacyjne i decyzyjne; wzywa zatem do inwestowania w integracyjne możliwości, jakie zapewnia kształcenie pozaformalne i nieformalne oraz uznawania wpływu i wartości doświadczenia, umiejętności i kompetencji zdobytych w taki sposób;
42. podkreśla, że należy stworzyć system szkoleń i studiów oferujący innowacyjne, lecz dostępne podejścia, skupiający się na rozwoju podstawowych umiejętności oraz kompetencji intelektualnych i technicznych;
43. podkreśla znaczenie dalszego rozwoju instrumentu EURES, zwłaszcza na obszarach przygranicznych, dla zachęcania młodych ludzi do sięgania po oferty zatrudnienia, staży lub przyuczania do zawodu za granicą oraz dla wspierania ich w działaniach z zakresu mobilności przez udzielanie im pomocy i porad dotyczących niezbędnych formalności;
44. przypomina, że strategie polityczne dotyczące kształcenia i umiejętności nie powinny być ukierunkowane wyłącznie na zaspokojenie potrzeb rynku pracy, ale również na wyposażenie jednostek w niezbędne umiejętności przekrojowe, które umożliwią im rozwój jako aktywnym i odpowiedzialnym obywatelom; apeluje do Komisji oraz państw członkowskich o uznanie faktu, że kształcenie i szkolenie same w sobie stanowią prawo podstawowe oraz istotną wartość;
45. podkreśla znaczenie całościowego kształcenia, np. w postaci kształcenia obywatelskiego, które powinno być nieodłącznym elementem kształcenia we wszystkich dyscyplinach i jest niezbędne do przygotowania młodych ludzi do przejścia do życia zawodowego;
46. podkreśla znaczenie rozwijania u uczniów umiejętności uczenia się oraz potrzebę zapewnienia im efektywnych strategii uczenia się; zwraca uwagę na fakt, że umiejętność uczenia się ułatwi zdobywanie wiedzy, umiejętności, postaw i zdolności, które umożliwiają jednostkom określanie, planowanie i osiągnięcie ich własnych celów w zakresie uczenia się oraz stawianie się samodzielnymi uczniami potrafiącymi radzić sobie z intensywnymi zmianami na rynku pracy;
47. podkreśla, że uprawianie sportu dostarcza uczestnikom możliwości nabycia wielu umiejętności przekrojowych, które zwiększają ich szanse na zatrudnienie oraz pomagają im osiągnąć sukces jako przywódców i osiągnąć zamierzone cele; ponadto podkreśla związki między sportem, szansą na zatrudnienie, edukacją i szkoleniem.
48. wyraża zaniepokojenie spadkiem wyników odnotowanym w ostatnim badaniu PISA (międzynarodowy program monitorowania wyników nauczania) w niektórych państwach członkowskich Unii Europejskiej; zachęca państwa członkowskie do zdecydowanie priorytetowego traktowania edukacji, by udało się osiągnąć cele strategii „Europa 2020”;
49. podkreśla, że szkolenia w miejscu pracy i wysokiej jakości kształtujące przyuczanie do zawodu, wzmocnione o partnerstwo między szkołami, placówkami szkoleniowymi i przedsiębiorstwami, to metody służące poprawie dostępu młodzieży do rynku pracy, a lepsze wykorzystanie tych możliwości, dzięki poprawie orientacji zawodowej, może zwiększyć liczbę potencjalnych kandydatów na nieobsadzone stanowiska, a także sprawić, że będą oni lepiej przygotowani do podjęcia zatrudnienia; odnotowuje pomyślną realizację tych polityk w niektórych państwach członkowskich; sugeruje, że wymiana sprawdzonych wzorców w tej dziedzinie przyczyniłaby się do zmniejszenia bezrobocia osób młodych; podkreśla, że praktykanci w mniej uprzywilejowanej sytuacji wymagają szczególnego wsparcia, na przykład w formie korepetycji i kursów wyrównawczych i wsparcia dla przedsiębiorstw w radzeniu sobie z zadaniami administracyjnymi i organizacyjnymi;

Wtorek, 19 stycznia 2016 r.

50. podkreśla wartość wysokiej jakości przyuczania do zawodu we wszystkich sektorach zatrudnienia oraz wzywa Komisję i państwa członkowskie do zachęcania kobiet do podejmowania praktyk i pracy w tradycyjnie zdominowanych przez mężczyzn branżach;

51. podkreśla, że płynne wejście na rynek pracy po ukończeniu edukacji powinno być wspierane przez łączenie teorii z praktycznymi szkoleniami i uwzględnianie umiejętności niezbędnych do zatrudnienia w programach nauczania, umożliwianie podjęcia wysokiej jakości staży, o czym mowa w Europejskiej karcie jakości staży i praktyk, a także przez uznawanie kwalifikacji zdobytych w trakcie formalnego i pozaformalnego kształcenia lub podczas pracy wolontariackiej; podkreśla, że wysokiej jakości staże/praktyki powinny zawsze mieć wyraźny skutek edukacyjny, a stażyści nie powinni być wykorzystywani;

52. przypomina, że dostosowane do zapotrzebowania wysokiej jakości staże i przyuczanie do zawodu powinny prowadzić do zatrudnienia, a praktyki powinny służyć przygotowaniu do podjęcia zatrudnienia i potępia wszelkie nadużycia, w tym fałszywe praktyki, które podważają nabywanie przez pracownika uprawnień w zakresie zabezpieczenia społecznego; podkreśla, że praktyki powinny prowadzić do poprawy umiejętności i zwiększenia szans na zatrudnienie; wzywa państwa członkowskie do podjęcia środków zniechęcających, które będą zapobiegać niewłaściwemu wykorzystywaniu statusu praktykantów oraz do nasilenia kampanii informacyjnych o prawach praktykantów;

53. z zadowoleniem przyjmuje ramy jakości staży i europejski sojusz na rzecz przygotowania zawodowego; podkreśla znaczenie, jakie ma dla Komisji ściśle monitorowanie ich wdrożenia w państwach członkowskich; wzywa sojusz na rzecz przygotowania zawodowego do wspierania dostępu młodych ludzi do przyuczania do zawodu przez wezwanie do usunięcia barier takich jak czesne dla praktykantów;

54. przypomina, w odniesieniu do kompetencji państw członkowskich w tej dziedzinie, że dualny system kształcenia, a także nabywanie umiejętności praktycznych, społecznych i w zakresie komunikacji ma ogromne znaczenie; podkreśla, że umiejętności społeczne i komunikacyjne mogą pomóc młodym ludziom w nabywaniu zaufania i ułatwić im wejście na rynek pracy; podkreśla, że dualny model musi być ukierunkowany na kontekst społeczny, gospodarczy i kulturowy każdego kraju i nie powinien być postrzegany jako jedyna prawidłowa forma systemu kształcenia i szkolenia zawodowego; apeluje zatem o uznanie i wzmocnienie dualnego uczenia się na wszystkich szczeblach;

55. wzywa do ściślejszej współpracy pomiędzy placówkami oświatowymi – zarówno na poziomie zawodowym, jak i wyższym – oraz przedsiębiorcami w opracowywaniu programów nauczania dostosowanych do potrzeb rynku pracy;

56. zwraca uwagę na zalety elastycznego i ukierunkowanego na studenta podejścia do kształcenia, które umożliwia zmianę i dostosowanie programu studiów w zależności od potrzeb studenta i nie stygmatyzuje go z powodu początkowej decyzji;

57. przestrzega państwa członkowskie przed rozdrobnieniem typów umów oferowanych młodym ludziom; wzywa do przeprowadzenia pogłębionej refleksji na ten temat, służącej zwiększeniu skuteczności takich środków;

58. wzywa państwa członkowskie do zwiększania atrakcyjności programów i studiów w zakresie nauk ścisłych, technologii, inżynierii i matematyki, aby rozwiązać istniejący problem niedoboru w tej dziedzinie; podkreśla jednak, że nauki humanistyczne oraz ogólna wiedza humanistyczna są niezbędne do efektywnego korzystania z możliwości oferowanych w ramach dyscyplin takich jak nauki ścisłe, technologia, inżynieria i matematyka, dlatego powinny być skutecznie wspierane w swoich instytucjach oraz odgrywać ważną rolę podczas opracowywania instytucjonalnych programów nauczania; wzywa państwa członkowskie do promowania podejścia międzysektorowego między różnymi obszarami w instytucjach kształcenia, na przykład wspólnych programów obejmujących elementy sztuki, nauk ścisłych, ICT, inżynierii, biznesu oraz innych odpowiednich dziedzin;

59. zachęca państwa członkowskie do pilnego wprowadzenia nowych technologii do procesu nauczania, do intensyfikacji i udoskonalenia szkoleń w zakresie technologii informacyjno-komunikacyjnych i umiejętności cyfrowych na wszystkich szczeblach i we wszystkich rodzajach nauczania i szkolenia, w tym dla kadry nauczycielskiej, aby zapewniać bardziej dostosowane do realiów cyfrowych stopnie i programy nauczania oraz aby motywować młodych ludzi do studiowania ICT i wybierania powiązanych karier; podkreśla, że należy stworzyć lepszą bazę technologiczną w szkołach i na uniwersytetach oraz zapewnić wszelką niezbędną infrastrukturę; podkreśla ponadto znaczenie otwartych zasobów edukacyjnych (OER), które zapewniają dostęp do kształcenia dla wszystkich oraz zwiększają szanse na zatrudnienie przez wspieranie procesu uczenia się przez całe życie; przypomina o potrzebie zachęcania dziewcząt i młodych kobiet do wybierania studiów w dziedzinie ICT;

Wtorek, 19 stycznia 2016 r.

60. podkreśla, że należy opracować środki w celu zachęcenia dziewcząt do nauk ścisłych, technologii, inżynierii i matematyki i ustanowić wysokiej jakości poradnictwo zawodowe, aby wspierać dziewczęta w kontynuowaniu kariery zawodowej w tych dziedzinach ze względu na to, że kobiety są nadal w znacznym stopniu niedostatecznie reprezentowane w zakresie nauk ścisłych i zawodach powiązanych, stanowiąc zaledwie 24 % specjalistów, a zawody związane z naukami ścisłymi, technologią, inżynierią i matematyką znajdują się wśród 20 zawodów, w których najtrudniej znaleźć pracowników w państwach członkowskich;

61. zauważa, że pomimo wysokiego poziomu bezrobocia wśród młodych ludzi w niektórych państwach członkowskich i wolnych miejsc pracy w innych krajach mobilność siły roboczej wewnątrz UE jest wciąż niska; przypomina w związku z tym znaczenie mobilności pracowników dla konkurencyjnego rynku pracy, i podkreśla potrzebę zmniejszenia barier językowych i kulturowych, które mogą ją powstrzymywać, dzięki proponowaniu specjalistycznych kursów językowych i szkoleń z komunikacji międzykulturowej dla bezrobotnych;

62. podkreśla znaczenie rozwiązywania problemu braku i niedostosowania umiejętności dzięki ułatwieniu mobilności osobom uczącym się i transgranicznemu uznawaniu kwalifikacji, w drodze lepszego wykorzystania takich narzędzi i programów UE, jak: Erasmus+, europejskie ramy kwalifikacji, europejski paszport umiejętności, gwarancja dla młodzieży, Europass-CV, paszport umiejętności w zakresie przedsiębiorczości, EURES, sojusze na rzecz wiedzy, europejski sojusz na rzecz przygotowania zawodowego, europejski system transferu i akumulacji punktów, europejskie ramy odniesienia na rzecz zapewniania jakości w kształceniu i szkoleniu zawodowym (EQAVET) i europejski system transferu osiągnięć w kształceniu i szkoleniu zawodowym (ECVET); podkreśla znaczenie klasyfikacji ESCO, która pozwala identyfikować i kategoryzować umiejętności, kompetencje i kwalifikacje właściwe dla rynku pracy UE oraz kształcenia i szkolenia w 25 językach europejskich; podkreśla w tym kontekście znaczenie odpowiedniej możliwości przenoszenia praw socjalnych w Unii i w związku z tym przypomina o znaczeniu programu Erasmus+, Europejskiego Funduszu Społecznego i EURES; apeluje do państw członkowskich o promowanie szkoleń w konkretnych sektorach, w których występuje szczególnie rozdział między popytem a podażą;

63. zachęca do optymalnego wykorzystywania istniejących funduszy UE, takich jak program Erasmus+, do pobudzenia rozwoju umiejętności i kompetencji przekrojowych wśród młodych ludzi, aby skuteczniej radzić sobie z problemem bezrobocia młodzieży w UE;

64. wskazuje na program Erasmus+ jako na kluczowy instrument zapewnienia jakości kształcenia i szkolenia zawodowego w całej UE oraz zachęca do międzynarodowych wymian w celu szkolenia zawodowego;

65. przypomina, że skuteczne wdrożenie gwarancji dla młodzieży i inicjatywy na rzecz zatrudnienia ludzi młodych może także pomóc w zwiększeniu szans młodych ludzi na rynku pracy dzięki wypełnieniu luk w edukacji i zapewnieniu umiejętności istotnych z punktu widzenia potrzeb zrównoważonego rynku pracy i gospodarki, a ponadto może zaoferować młodym osobom wartościowe doświadczenie zawodowe, które ułatwi im założenie odnoszącego sukcesy przedsiębiorstwa; zaznacza, że w tym celu należy poddać ocenie faktyczne potrzeby młodych ludzi w zakresie zatrudnienia i konkretne sektory, które będą oferować w przyszłości szanse na pracę, takie jak gospodarka społeczna i zielona gospodarka, a działaniom tym musi towarzyszyć stałe i dokładne monitorowanie nie tylko odnośnych projektów, ale i agencji, które je realizują, a także regularne sporządzanie sprawozdań z postępów tych instrumentów w walce z bezrobociem młodzieży;

66. podkreśla potrzebę uproszczenia środków administracyjnych w celu wdrożenia gwarancji dla młodzieży oraz konieczność wyeliminowania wszelkiej biurokracji, która mogłaby ograniczać jej skuteczność;

67. z zadowoleniem przyjmuje niedawną decyzję współprawodawców UE w sprawie podwyższenia płatności zaliczkowych na Inicjatywę na rzecz zatrudnienia ludzi młodych, której celem jest ułatwienie wdrożenia tej ważnej inicjatywy w regionach i państwach borykających się z problemami finansowymi; wzywa państwa członkowskie oraz władze lokalne i regionalne do wykorzystywania dostępnych funduszy na przyspieszenie niezbędnych usprawnień i tworzenie trwałych rozwiązań zamiast doraźnych rozwiązań; wzywa państwa członkowskie do szybkiego i skutecznego wdrożenia programów operacyjnych Inicjatywy na rzecz zatrudnienia ludzi młodych;

Wtorek, 19 stycznia 2016 r.

Równość szans

68. podkreśla, że rozwój umiejętności – w ramach podejścia zintegrowanego – może stać się mechanizmem wyrównującym i wspierającym szanse osób z grup nieuprzywilejowanych, w tym mniejszości znajdujących się w niekorzystnej sytuacji, a zwłaszcza dzieci i osób młodych z rodzin cierpiących ubóstwo, osób długotrwale bezrobotnych, imigrantów znajdujących się w niekorzystnej sytuacji i osób niepełnosprawnych; podkreśla, że zarówno zapobieganie, jak i wspieranie oraz doradztwo dla grup nieuprzywilejowanych mają olbrzymie znaczenie dla zapewniania rynkowi pracy wydajnych i wysoko wykwalifikowanych pracowników; podkreśla ponadto konieczność udzielania wsparcia i rozwoju umiejętności przez szkolenia dla pracodawców, rekrutujących i zarządzających zasobami ludzkimi, aby wspierać wprowadzanie grup w niekorzystnej sytuacji na rynek pracy; podkreśla, że włączanie osób najsłabiej uprzywilejowanych zakłada właściwe szkolenie pracodawców, zespołów ds. zasobów ludzkich i nauczycieli, by jak najlepiej wspierać najsłabiej uprzywilejowane grupy społeczne z myślą o ich jak najskuteczniejszej integracji; przypomina o znaczeniu powszechnego dostępu do edukacji dla wszystkich;

69. podkreśla, że rozwijanie umiejętności w zakresie budowania sieci kontaktów jest bardzo ważne dla wszystkich młodych ludzi, ale szczególnie dla osób posiadających ograniczone doświadczenie zawodowe oraz pochodzących z grup niedostatecznie reprezentowanych i znajdujących się w niekorzystnej sytuacji; zwraca uwagę na fakt, że nauczanie umiejętności w zakresie budowania sieci może być strategią ułatwiającą zdobywanie zatrudnienia, rozwój i badanie możliwości kariery;

70. wskazuje, że chociaż kobiety stanowią większość (60 %) absolwentów wyższych uczelni w Unii Europejskiej, to wskaźnik ich zatrudnienia i ścieżki awansu nie odzwierciedlają ich pełnego potencjału; podkreśla, że osiągnięcie długofalowego wzrostu gospodarczego sprzyjającego włączeniu społecznemu zależy od wyeliminowania rozdzwienku między osiągnięciami kobiet w procesie edukacji a ich sytuacją na rynku pracy, przede wszystkim przez przezwyciężenie segregacji poziomej i pionowej;

71. podkreśla, że agencje pośrednictwa pracy powinny bardziej aktywnie usuwać fizyczne przeszkody w dostępie do tych usług w rozumieniu konwencji ONZ o prawach osób niepełnosprawnych;

72. wzywa państwa członkowskie i Komisję do propagowania najlepszych praktyk i wspierania integracji młodych osób niepełnosprawnych w edukacji – z programami uczenia się przez całe życie włącznie – i zatrudnieniu za pomocą środków takich jak inwestycje w inicjatywy przedsiębiorczości społecznej wspierające tych młodych ludzi lub zachęty finansowe dla organizacji, które ich zatrudniają;

73. podkreśla kluczowe znaczenie dostępnego wsparcia finansowego i dotacji dla osób niepełnosprawnych, które powinno być nieodłącznym elementem informacyjnych i edukacyjnych programów wspierania przedsiębiorczości;

Nowe pokolenie, nowe możliwości, nowe wyzwania

74. stwierdza, że młodzi ludzie wychowani w erze szybkiego postępu technologicznego nie tylko posiadają potencjał, talenty i umiejętności inne niż poprzednie pokolenia, ale także wyznają inne wartości i mają inne priorytety, dlatego warto podkreślić, że potrzebne są programy i inicjatywy, które przezwyciężą lukę pokoleniową; zauważa, że pomoże to również zrozumieć zalety młodszego pokolenia, takie jak wielozadaniowość, kreatywność, mobilność, gotowość na zmiany, a przede wszystkim umiejętność pracy zespołowej; podkreśla, że systemy edukacji i szkoleń powinny być wystarczająco elastyczne, aby umożliwić pełny rozwój umiejętności i talentów osób młodych; podkreśla ponadto, że personel zajmujący się rekrutacją i służby zatrudnienia powinny być dobrze przeszkolone i posiadać umiejętności, które pozwolą im zrozumieć nowe pokolenie; zauważa także, że nie wszyscy młodzi ludzie mają automatycznie umiejętności i zdolności w pełni odpowiadające potrzebom cyfrowym i w związku z tym przypomina, że tym ważniejsze jest zapewnienie równego dostępu do kształcenia i szkolenia w tym zakresie;

o

o o

75. zobowiązuje swojego przewodniczącego do przekazania niniejszej rezolucji Radzie oraz Komisji.
